

این پیروزی در یک لحظه رقم نخورد

فلیک، شبیه پپ ویوپ

سام ستارزاده

۴

رقابت کروناپی «در کلاسیکر» فرصت ایده‌آلی برای بایرن مونیخ بود تا علاوه بر شکست بزرگ‌ترین هم‌اورد بوندس‌لیگایی خود در خارج خانه، خود را کاملاً از رقبای فتح عنوان جدا کرده ولیگ داخلی آلمان را مانند اغلب فصول گذشته‌اش، به آن وضعیت قابل پیش‌بینی آشنا ببرد. گل چیب جاشوا کیمیچ که از پشت محوطه جریمه دور تموند، بردستکش رومان بورکی و سپس، انتهای دروازه زنبورها بوسه زد، پرده تعیین‌کننده بازی بود؛ سکانسی که بی‌اغراق می‌توانیم بگوییم به تاریخ در کلاسیکرها سنجاق شد اما این ضربه هنرمندانه، نباید ما را از نقش اساسی تفکرات هانسی فلیک غافل سازد؛ تفکراتی که با کمترین نقص از سوی بایرنی‌ها پیاده شد تا خط آتش دور تموند در آتشکده و ستفالن خنثی شود. در کنار کیمیچ که تک گل بازی را زد، تأثیرگذاری هم‌تیمی‌هایش، یعنی لئون گورتزکا و توماس مولر نیز به چشم می‌آمد؛ آن هم زمانی که یکی از حربه‌های مورد علاقه فلیک، یعنی پرس از بالا، با تعداد نفرات زیاد به اجرا در می‌آمد.

در حالی که رابرت لواندوفسکی هم‌تیمی سابقش در هر دو تیم دور تموند و بایرن، یعنی متس هوملس را مهار می‌کرد و سرژ گنابری و کینگزلی کومان، ارتباط میان دفاع سه نفره میزبان و هافبک‌های کناری آنها را مختل می‌کردند، گورتزکا و مولر دو هافبک دفاعی رقیب، یعنی توماس دلینی و محمود داهود را از جریان بازی دور می‌ساختند.

آمار بازی نشان می‌دهد که دور تموند نسبت به رقیب خود برای هر خروج از فاز دفاعی، به‌طور متوسط به ردوبدل کردن نزدیک به ۲۰ پاس نیازمند بود؛ حدوداً دو برابر بایرن.

با از دست رفتن مرکز زمین برای شاگردان لوسین فاوَره، بیشتر حملات آنان از کناره‌ها صورت می‌گرفت. آلفونسو دیویس و سرژ گنابری روز پرکاری برای مهار تورگان هازارد و بخصوص، اشرف حکیمی داشتند. داوید آلابا که پست تخصصی‌اش دفاع چپ است، قلب خط دفاع باواریایی‌ها را بیشتر به این جناح سوق داد.

گورتزکا و دلینی که در آغاز نیمه دوم جای خود را به ام‌ره جان داد نیز به درگیری‌های این جناح اضافه می‌شدند. راهکار دوم دور تموند برای گسستن دفاع میهمانش، تغییر جناح ناگهانی بود و استفاده پانولو گروارو از بنیامین پاواردی که تمرکزش روی مهار جولیان برانت معطوف بود اما در روز کم‌فروغ این دوزر دپوش، این نقشه هم راه به جایی نبرد.

با جایگزینی برانت و سانچو در بین دو نیمه، حرکات جناح چپ امیدوارکننده‌تر شدند؛ ولی باز هم به موقعیت تهدیدآمیز ختم نشدند.

هانسی فلیک در کنفرانس خبری پیش از در کلاسیکر عنوان کرده بود که ارلینگ هالند نباید تنها مهاجمی باشد که برای مهارش برنامه داشته باشیم.

به نوعی، دستیار سابق یواخیم لو با طراحی دقیق برنامه‌های پرس از بالا و خنثی‌سازی هافبک‌های میانی و کناری رقیب، ستاره نروژی دور تموند را از جریان بازی دور نگاه داشت؛ به‌طوری‌که به‌غیر از موقعیتی که در ثانیه‌های ابتدایی بازی و روی فرصت طلبی خود هالند نصیبش شد، او در بطن حملات دور تموند حضور فعالی نداشت.

البته، چینش دفاعی ۱-۴-۵ فاوَره در حین دفاع نیز به ایزوله شدن قاتل بیبی‌فیس در محاصره بوآتنگ، آلابا و کیمیچ کمک شایانی نمود. مصدومیت خفیف هالند و تعویض اونیز خیال فلیک را در دقیقه ۷۲ بازی آسوده‌تر کرد.

دور تموند بیش از اینکه به سهل‌انگاری رومان بورکی در جلو آمدن از خط دروازه و هو شیاری جاشوا کیمیچ ببازد، به تاکتیک‌های نابجای فاوَره‌ای باخت که حال سایه سنگین نیکو کوچا بر نیمکت تحت هدایتش را بیش از هر زمانی حس می‌کند. تدابیر خردمندانه هانس دیتر فلیک، او را به هجدمین بازی بدون شکستش با بایرن رساند.

او که هفته گذشته با پیروزی ۵ بر ۲ بر آینتراخت فرانکفورت، روی خاطره شکست بی‌سابقه دور رفت از این تیم (که منجر به اخراج کوچا و جانشینی وی شد) مرهم نهاد، حال نوا پیروزی‌هایش بیش از پیش با پپ گواردیولا مقایسه می‌شود. برخی مفسران حتی قدم فراتر نیز گذاشته‌اند و فلیک ۵۵ ساله را هم‌رده با یوپ هاینکس افسانه‌ای می‌خوانند.

چگونه هالند در دام مدافعان بایرن افتاد؟

کبریت بی‌خطر

میعاد نیک

۳

میزبانی از باواریایی‌های مونیخی در قلب سیگنال ایدونا پارک خالی از تماشاگر برای زنبورهای زرد گران تمام شد تا اولین در کلاسیکر کرونازده فوتبال آلمان با برد خفیف اما از زمیند سرخ‌های بایرنی به پایان برسد. برای هواداران دور تموند و قطب‌های مخالف بایرن صدرنشین این دربی بوی امید ناشی از پسری جوان و حریص به نام ارلینگ هالند را می‌داد. بچه‌مرد نروژی که از زمان پیوستن به دور تموند برای زنبورها در ۱۱ بازی توانسته بود روی ۱۲ گل تأثیر مستقیم بگذارد، پلن A و شاید تنها برنامه شاگردان فاوَره برای پیروزی مقابل مونیخی‌ها بود که با اتکا به این تک تاکتیک در نهایت کشتی دور تموندی‌ها به کوه یخ مانوئل نویر و مدافعان مستحکم‌ش برخورد کرد تا دستیابی به رویای قهرمانی از همیشه دور تر به نظر برسد. ارلینگ هالند با درخشش خود در چمپیونزلیگ و بوندس لیگانوید حضور یک لواندوفسکی دیگر در لباس زرد را می‌داد اما در بازی هفته گذشته او نیز مانند لوای بایرنی ناکام ماند تا ضرورت وجود یک مهاجم بازپساز و خارج از محوطه در چنین بازی‌هایی بیشتر به چشم بیاید. هالند در طول ۷۲ دقیقه حضورش در مستطیل سبز و پیش از مصدومیت، در برابر مدافعان تنومند بایرن مونیخ کاری از پیش نبرد و حضورش به عنوان یک مهاجم مستقر در باکس ۶ قدم برای فاوَره اصلاً راهگشا نبود. در اکثر دقایق بازی هالند توسط بوآتنگ، آلابا و پاوارد یارگیری می‌شد و حضور هوشمندانه گورتزکا و کیمیچ در یک سوم دفاعی خودی نیز باعث می‌شد تا هالند بیشتر از جریان حملات دور تموند خارج شود. ارلینگ تنها با ثبت یک شوت کم‌جان به سمت چارچوب زمین را ترک کرد و نتوانست زیر فشار پرسینگ شدید زوج دفاعی بایرن دوام بیاورد. هالند که قبل از در کلاسیکر برای رقبا به کابوسی تبدیل شده بود اکنون با تاکتیک پرس توسط دو مدافع تنومند به کبریت بی‌خطری مبدل شده که ممکن است رقابت‌های بعدی او را به داستانی تراژیک برایش تبدیل کنند. موفقیت در برابر مدافعان بزرگ به جایی خارج از باکس ۶ قدم و جلوی دروازه نیازمند است که هالند هنوز به این بلوغ در بازی‌اش نرسیده. هالند برای موفقیت در اروپا باید چیزی بیشتر از یک Fox In Box باشد؛ چیزی مانند زلاتان یا آگوئرو.

فقط ۱۴ تصمیم به دربیل بازیکن مقابل‌شان گرفتند. آمارهایی که به مراتب از میانگین فصل‌شان ضعیف‌تر بود و این نشان از احتیاط در ست و بجای فلیک داشت.

تیم فلیک سخت‌توپ از دست می‌داد و در صورت از دست دادنش هم بلافاصله با پرس شدید، اجازه انتقال سریع را به دور تموندی‌ها نمی‌داد تا با کند کردن فرآیند تبدیل فاز دفاع به حمله دور تموند، برای ساختن سازمان دفاعی‌اش فرصت کافی داشته باشد. این تصمیم باعث می‌شد تا تیم فاوَره در لحظه تغییر مالکیت و تصاحب توپ، به جای به حرکت درآوردن سریع حکیمی و گوئرو و همچنین برندت و هازارد، با پاسکاری در یک سوم دفاعی بین دلینی و داهود و سه مدافع وسط و بورکی، مشغول رهایی از پرس سنگین حریف باشد. این یعنی اختلال در پروژه ضدحمله دور تموند که در آن استاد است؛ اختلالی که به بایرن اجازه می‌داد

تا نظم دفاعی‌اش را به دست بیاورد. دور تموند برای حمله مجبور بود از روش مالکیت توپ استفاده کند اما به علت کمبود یار در خط حمله و اضافه نشدن دلینی و پیژچک، برای جلوگیری از ضدحملات بایرن، با فشرده‌گی مدافعیین حریف و برتری عددی آنها روبه‌رو می‌شد و خیلی زود مالکیت توپ را از دست می‌داد. در این لحظه، دور تموند بر خلاف بایرن، به جای پرس بر تعداد، خیلی سریع به نظم دفاعی ۱-۴-۵ برمی‌گشت تا دوباره اختیار حمله در دست تیم فلیک باشد. احتیاط مهم‌ترین شرط مدل بازی بایرن در در کلاسیکر سه‌شنبه بود. آنها یک چرخه مشابه را بارها تکرار کردند و شاید نتیجه بدون گل، منصفانه‌ترین نتیجه بازی بود. صدرنشین بوندس لیگا به دنبال یک اشتباه از خط دفاع دور تموند و شاگردان فاوَره به دنبال یک انتقال سریع از دفاع به حمله برای خنثی‌کردن پرس شدید بایرن اما همه چیز را یک اعجوبه به نام جاشوا کیمیچ رقم زد.

بایرن – دور تموند؛ تقابل نرسیدن‌ها

منطق احتیاط

مرتضی وارسته

۲

شکل بازی در کلاسیکر برگشت درست مثل بازی رفت بود. همان سبک و سیاق بازی که پیش‌بینی می‌شد اما بازی یک نقطه عطف داشت و آن هم زمانی بود که لوسین فاوَره، سرمربی دور تموند با بیرون کشیدن

پیژچک، گوتزه را وارد زمین کرد و ترکیب تیمش را از ۳-۴-۳ به ۳-۳-۴ تبدیل کرد.

بایرن در اکثر دقایق بازی، در نیمه هجومی خودش صاحب توپ بود اما بی‌محابا دست به حمله نمی‌زد و دور تموند هم با تبدیل ترکیب ۳-۴-۳ به ۱-۴-۵ در فاز دفاع و با تجمع ۱۱ نفره در نیمه دفاعی خودش، تمامی راه‌های نفوذ بایرن را بسته بود.

بایرنی‌ها، خیلی خونسرد، منتظر راهی برای رسیدن به دروازه دور تموند بودند و دور تموندی‌ها هم به دنبال تغییر مالکیت توپ و انتقال سریع از فاز دفاع به حمله و طراحی ضدحمله.

بازی هفته گذشته تقابل نرسیدن‌ها بود؛ نه بایرن و نه دور تموند، به آن چیزی که از همدیگر انتظار داشتند، نرسیدند. نه دور تموند در دفاع مرتکب اشتباه می‌شد و نه بایرن، سرعت و ریسک‌پذیری را قاطعی حملاتش می‌کرد. طبیعی هم بود؛ چون نه زخم عمیق باخت ۴ بر صفر بازی رفت روی بدن فاوَره تسکین پیدا کرده بود و نه فلیک مربی بی‌تجربه‌ای بود که احتیاط را مهم‌ترین شرط تیمش برای تقابل با دور تموند خطرناک در سرعت، قرار ندهد؛ احتیاطی که به وضوح در نزدیک بودن و فشرده‌گی نفرات هجومی بایرن، در میانگین استقرار تمامی بازیکن‌های این تیم، در تعداد کم خلق موقعیت‌ها، شوت‌ها و اقدام به دربیل‌های‌شان و همچنین در دقت پاس ۸۷ درصدی آنها می‌شد دید. بایرنی‌ها فقط یک شانس جدی گل روی دروازه دور تموند ایجاد کردند؛ فقط ۵ شوت در چارچوب دروازه بورکی داشتند